

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112221755
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:2112221755.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudca Mgr. Júlia Stuhlmann-Podobová v právnej veci navrhovateľa A. H. R.. X. X. XXXX, D. J. N. I. Č.. XXX, právne zastúpený Mgr. Adriánou Sojkovou, advokátkou, Advokátska kancelária Dubnica nad Váhom, Nám. Matice slovenskej č. 1713 proti odporcovi X.. N. D., R.. XX. X. XXXX, D. N. D., Š. XXX, právne zastúpený Mgr. Richardom Karkó, advokátom, Advokátska kancelária Žilina, D. Dlabača č. 35, v konaní o zaplatenie 7.050,73 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 7.050,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 7.050,73 Eur za obdobie od 17. 6. 2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku .

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť mu 7.050,73 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.050,73 Eur za obdobie od 27. 10. 2012 do zaplatenia. V konaní uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 5Co 352/2009 -312 zo dňa 14. 12.2010 bol jeho právny predchodca zaviazaný na náhradu trov konania odporcovi vo výške 7.050,73 Eur, pričom platobným miestom bol účet právneho zástupcu odporcu - K.. W. J., advokáta. Právny predchodca navrhovateľa A. H. R.. XX. X. XXXX uvedené plnenie dňa 11. 3. 2011 uhradil na účet právneho zástupcu odporcu advokáta K.. W. J.. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave spis. zn. 5Co352/2009-312 zo dňa 14. 12. 2010 podal právny predchodca navrhovateľa v zákonnej lehote mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Dňa 31. 10. 2011 právny predchodca navrhovateľa zomrel a navrhovateľ ako jeho právny nástupca nastúpil na jeho miesto v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde v SR pod sp. zn. 6Cdo107/2011. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 107/2011 zo dňa 30. 5. 2012 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 352/2009 zo dňa 14. 12. 2010, čím podľa navrhovateľa právny titul, na základe ktorého jeho právny predchodca plnil sumu 7.050,73 Eur odporcovi, odpadol. Dňa 21. 8. 2012 vyzval navrhovateľ odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7.050,73 Eur, pričom výzvu zaslal na vedomie K.. W. J., na účet ktorého boli v zmysle zrušeného rozsudku Krajského súdu v Bratislave poskytnuté peniaze. V rámci odbernej lehoty si odporca výzvu neprevzal, z ktorého dôvodu navrhovateľ mailom skontaktoval priamo K.. W. J., advokáta, za účelom mimosúdneho doriešenia tejto právnej veci. K.. W. J., advokát oznámil navrhovateľovi, že odporcu stále zastupuje a povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie mu bude prezentovať. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že ku dňu podania návrhu odporca neprejavil nijakú

ochotu záležitosť urovnať a nepristúpil ani k čiastočnému vydaniu bezdôvodného obohatenia. Tvrdiac, že právny predchodca navrhovateľa plnil odporcovi z dôvodu /rozsudok Krajského súdu v Bratislave/, ktorý následne odpadol /uznesenie NS SR/, žiadal návrhu vyhovieť. Pretože odporca na výzvu navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorej navrhovateľ určil lehotu na vydanie, nerešpektoval, uplatnil si navrhovateľ v konaní úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby teda od 27. 10. 2012. Úroky z omeškania si navrhovateľ uplatnil podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády č. 87/1995 Z. z. a stanovil ich vo výške 8,75 % ročne.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru navrhovateľ nie je vo veci aktívne legitimovaný. Uviedol, že platenie trov konania poskytol na účet právneho zástupcu odporcu nebohý A. H. U. XX. XX. XXXX a navrhovateľ bez bližšieho zdôvodnenia o sebe tvrdí, že je právnym nástupcom R.. A. H.. V tejto súvislosti poukázal na to, že takáto pohľadávka vôbec nebola prededená po A. H., U.. XX. XX. XXXX, nebola zaradená do dedičstva a nebolo preukázané podľa § 107 ods. 3 O.s.p., že navrhovateľ je tým subjektom, ktorý prevzal takéto majetkové právo. Odporca namietol aj právnú existenciu tvrdeného nároku navrhovateľa podľa neho zo skutkového stavu vyplýva, že nebohý A. H. U. XX. XX. XXXX a titul, na základe ktorého nebohý A. H. plnil odporcovi, podľa tvrdenia navrhovateľa „zanikol“ rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. k. 6Cdo 107/2011 zo dňa 30. 5. 2012. Odporca preto spochybnil možnosť, aby hmotnoprávne mohol podľa § 451 ods.1 OZ odpadnúť dôvod plnenia až po smrti jedného z účastníkov, kedy per analógiám podľa § 579 OZ záväzkovo právny vzťah zanikol. Podľa mienky odporcu nemôže odpadnúť dôvod plnenia v situácii, keď celý záväzkovo-právny vzťah ešte pred „odpadnutím právneho dôvodu“ smrťou účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo zákona zanikol. Podľa odporcu je zrejmé, že po smrti A.O. H. staršieho nemohol žiaden titul akéhokoľvek právneho vzťahu, ktorého bol A.O. H. U.. XX. XX. XXXX účastníkom „odpadnúť“, nakoľko smrťou zanikol a ako taký, t. j. neexistujúci nemohol podliehať žiadnym ďalším modifikáciám /vrátane jeho vlastne duplicitného záväzku/. Podľa odporcu bezdôvodné obohatenie nemožno získať po smrti poručiteľa, pretože dedičstvo sa nadobúda v okamihu smrti poručiteľa a nie je preto možné, aby po smrti poručiteľa vzniklo bezdôvodné obohatenie a na toto mal právo navrhovateľ ako keby išlo o poručiteľa samého.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co352/2009-312 zo dňa 14. 12. 2010, predexekučnou výzvou zo dňa 31. 1. 2011, príkazom na úhradu 7.050,73 Eur zo dňa 11. 3. 2011, rozsudkom NS SR 6Cdo107/2011 zo dňa 30. 5. 2012, úmrtným listom A. H. U.. XX. XX. XXXX, výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 21. 8. 2012, vrátenou doručenkou zo dňa 23. 8. 2012, uznesením Okresného súdu Pezinok 4D91/2011 zo dňa 14. 5. 2012, závetom A. H. U.. XX. XX.XXXX, zápisnicou o predbežnom šetrení z konania 4D 91/2011 zo dňa 1. 2. 2012, zápisnicou o zistení stavu a obsahu závetu zo dňa 1. 2. 2012, uznesením Okresného súdu Pezinok 4D 30/2013-136 zo dňa 15. 7. 2014, rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 21C122/2004-136 zo dňa 9. 12. 2005 a zistil nasledovné:

Pred Okresným súdom Bratislava III sa viedlo konanie v právnej veci navrhovateľa 1/ A. H., R.. XX.X.XXXX, X/ K. B. proti odporkyni JUDr. Ľ. U. o neplatnosť kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Rozsudkom 21C122/2004-136 zo dňa 9. 12. 2005 súd konanie o určenie, že navrhovateľa 1 a 2 sú spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. I. R. N.. Č.. XXXX/X „orná pôda“ o výmere 38.541 m² a parc. č. XXXX „orná pôda“ o výmere 33.799 m² a to každý z nich v podiele 1/2-ica k celku zastavil. Zároveň určil, že kúpna zmluva zo dňa 4. 2. 2004, ktorej vklad do katastra nehnuteľností Bratislava, Správa katastra Senec bol povolený dňa 24. 2. 2004 pod č. V238/2004 je neplatná. Odporkyňa JUDr. Ľ. U. bola zaviazaná zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade spoločne náhradu trov konania vo výške 33.797 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporkyne JUDr. Ľ. U. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 9. 12. 2005 č. k. 21C122/2004-136 rozsudkom 5 Co352/2009-312 zo dňa 14.12.2010 rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že návrh zamietol. Zároveň zaviazal navrhovateľa A. H., R.. XX.X.XXXX povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania vo výške 7.050,73 Eur do rúk K.. W. J. do 3 dní. Odvolací súd pokračoval v konaní s navrhovateľom Dušanom Hatalom, nar. 28.3.1927, právnym nástupcom navrhovateľky K. B., U.. XX. X. XXXX. Súd zároveň pripustil, aby do konania

namiesto doterajšieho odporcu S.. L. U. vstúpil X.. N. D., a to vzhľadom na prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom sporu.

Predexekučnou výzvou zo dňa 31. 1. 2011 vyzval X.. N. D. v zastúpení Mgr. W. J. A. H., R..XX.X.XXXX na zaplatenie trov konania vo výške 7.050,73 Eur najneskôr v lehote do 8. 2. 2011 vychádzajúc z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 12. 2010 č. k. 5Co 352/2009.

A. H., R.. XX.X.XXXX, zaplatil na účet K.. W. J. Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX prevodom z účtu zo dňa 11. 3. 2011 sumu 7.050,73 Eur.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 12. 2010 spis. zn. 5Co352/2009-312 podal včas dovolenie navrhovateľ A. H. R.. XX.X. XXXX.

Dňa 31. 10. 2011 A. H. R.. XX. X. XXXX U..

Dňa 30. mája 2012 Najvyšší súd SR uznesením 6Cdo 107/2011 rozsudok Krajského súdu v D. zo dňa 14. 12. 2010 spis. zn. 5Co352/2009-312 vo výroku, ktorým rozsudok súdu I. stupňa mení tak, že návrh zamietá a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom 5Co339/2012-475 zo dňa 30. 4. 2013 rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti zmenil a odporcu X.. N. D. zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľom I/ A. H., R.. X. X. XXXX, X/ A. H.X. R.. XX. X. XXXX, X/ H. Q., X/ C. C., náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v sume 298,50 Eur za zaplatené súdne poplatky a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 66.628,01 Eur.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 5Co 339/2012-475 zo dňa 30. 4. 2013 nadobudol právoplatnosť 17. 6. 2013.

Po smrti A. H. U.. XX. XX. XXXX súd pokračoval v konaní 21C 122/2004 s jeho právnymi nástupcami A. H. R.. X. X. XXXX, A. H. R.. XX. X. XXXX, H. Q. O. C. C..

Základné dedičské konanie po A. H. U.. XX. XX. XXXX prebehlo pred Okresným súdom Pezinok v konaní 4D91/2011, v ktorom uznesením zo dňa 14. 5. 2012 bolo konanie zastavené z dôvodu nemajetnosti poručiteľa. Uznesenie bolo právoplatne zastavené dňa 31. 5. 2012.

Poručiteľ A. H. U.. XX. XX. XXXX zanechal závet vyhotovený dňa 7. 9. 2011, v ktorom za dediča všetkého svojho majetku ustanovil svojho vnuka A. H., R.. X. X. XXXX, D. J.W. N. I. Č.. XXX.

Na základe návrhu na prejednanie novoobjaveného dedičstva Okresný súd Pezinok vykonal dodatočné dedičské konanie a uznesením sp. zn. 4D30/2013-136 zo dňa 15. 7. 2014 potvrdil celé novoobjavené dedičstvo A. H., R.. X. X.XXXX ako jedinému závetnému dedičov. Poručiteľ zomrel ako vdovec a ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzali do úvahy K.. H. Q., X.. A. H. R.. XX. X. XXXX O. K.. C. C.. Títo považovali závet za pravý a platný a súhlasili, aby dedičstvo nadobudol dedič zo závetu. Nedovolali sa relatívnej neplatnosti závetu. Zákonní dedičia vzhľadom na uvedené vyjadrenie prestali byť účastníkmi dedičského konania a súd v konaní pokračoval s jediným závetným dedičom A. H. R.. X. X. XXXX.

V uznesení 4D30/2013-136 zo dňa 15. 7. 2014 sa konštatuje, že súd do aktív dedičstva nezaradil pohľadávku poručiteľa voči X.. N. D.Á. vo výške 7.050,73 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia a to z dôvodu, že nemal jednoznačne preukázanú jej existenciu. Súd v odôvodnení uvádza, že uvedená

pohľadávka je predmetom občiansko-právnych konaní, a to konania vedeného na Okresnom súde v Považskej Bystrici sp. zn. 10C5/2013 a na Okresnom súde v Trnave sp. zn. 10C43/2013, ktoré konania ku dňu rozhodnutia o dedičstve nie sú právoplatne skončené.

Na Okresnom súde v Trnave v konaní 10C43/2013 vedie A. H. R.. X. X. XXXX spor proti K.. W. J., advokátovi, na účet ktorého boli poukázané trovy konania 7.050,73 Eur dňa 11. 3. 2011. Konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

Navrhovateľ vyzval odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7.050,73 Eur do 3 dní od doručenia výzvy zo dňa 21. 8. 2012. Odporca si výzvu v odbernej lehote neprevzal. Právna zástupkyňa navrhovateľa preto kontaktovala mailom priamo K.. W. J. advokáta, za účelom mimosúdneho doriešenia veci. Právny zástupca odporcu K.. W. J. mailom zo dňa 14. 6. 2009 reagoval na výzvu odporcu a oznámil, že odporcu ktorého stále zastupuje bude informovať o výzve navrhovateľa a požiada ho o zaujatie stanoviska.

Odporca nepristúpil k vydaniu bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 460 OZ dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 461 ods. 1 OZ dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

Podľa § 461 ods. 2 OZ ak nenadobudne dedičstvo dedič zo závetu, nastupujú namiesto neho dedičia zo zákona. Ak sa nadobudne zo závetu len časť dedičstva, nadobúdajú zvyšujúcu časť dedičia zo zákona.

Podľa § 477 OZ v závete poručiteľ ustanoví dedičov, prípadne určí ich podiely alebo veci a práva, ktoré im majú pripadnúť. Ak nie sú podiely viacerých dedičov v závete určené, platí, že podiely sú rovnaké.

Podľa § 481 OZ ak je len jeden dedič, potvrdí mu súd, že dedičstvo nadobudol.

Podľa § 488 OZ Záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 579 ods. 2 OZ smrťou veriteľa právo zanikne, ak bolo plnenie obmedzené len na jeho osobu, zanikne aj právo na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že A. H. I.. U.. XX. XX. XXXX bol zaviazaný zaplatiť X.. N. D.J. náhradu trov konania vo výške 7.050,73 Eur k rukám K.. W. J. v rozsudku Krajského súdu v Bratislave 5Co 352/2009-312 zo dňa 14. 12. 2010. Následne dňa 11. 3. 2011 poukázal trovy konania vo výške 7.050,73 Eur na účet právneho zástupcu X.. N. D. K.. W. J.. Následne podal vo veci dovolanie na Najvyšší súd SR, ktorý uznesením 6Cdo107/2011 zo dňa 30. 5. 2012 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. 12. 2010 sp. zn. 5Co352/2009-312 vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave v ďalšom konaní rozsudkom zo dňa 30. 4. 2013 opätovne rozhodol a odporcu X.. N. D. zaviazal zaplatiť navrhovateľom - právnym nástupcom A. H. U.. XX. XX. XXXX náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v sume 298,50 Eur za zaplatené súdne poplatky a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 66.628,01 Eur k rukám právnej zástupkyne navrhovateľov K.. O. I..

Trovy konania boli priznané úspešným navrhovateľom voči neúspešnému odporcovi X.. N. D. podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Odporca v konaní namietal aktívnu, vecnú legitímáciu navrhovateľa. Tvrdil, že žiadna pohľadávka vo výške 7.050,73 Eur nebola prededená v dedičskom konaní po právnom predchodcovi navrhovateľa A. H. U.. XX. XX. XXXX, nebola zaradená do dedičstva a nebolo preukázané, že navrhovateľ poukazujúc na § 107 ods. 3 O.s.p je tým subjektom, ktorý prevzal majetkové právo, ktoré je predmetom sporu. Zároveň tvrdil, že nie je možné, aby hmotnoprávne mohol podľa §451 ods. 1 OZ odpadnúť dôvod plnenia až po smrti jedného z účastníkov záväzkovo-právneho vzťahu, kedy per analogiam podľa § 579 OZ záväzkovo právny vzťah zanikol. Podľa názoru odporcu nemôže odpadnúť dôvod plnenia v situácii, keď celý záväzkovo právny vzťah ešte pred odpadnutím právneho dôvodu smrťou účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo zákona zanikol. Preto podľa tvrdenia odporcu po smrti A. H. U. XX. XX. XXXX nemohol žiadny titul akéhokoľvek právneho vzťahu, ktorého bol A. H. účastníkom odpadnúť, nakoľko jeho smrťou zanikol a ako taký t. j. neexistujúci, nemohol podliehať žiadnym ďalším modifikáciám. Zotrvával na vyjadrení, že potom ako právny vzťah zanikol, nemohlo po smrti poručiteľa dôjsť k odpadnutiu právneho dôvodu a navrhovateľ sa preto nemôže úspešne domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že dedičstvo sa nadobúda v okamihu smrti poručiteľa a nie je možné, aby až po smrti vzniklo bezdôvodné obohatenie a na toto mal právo navrhovateľ.

Súd sa s takýmto názorom odporcu nestotožňuje z nasledovných dôvodov:

Vychádzajúc z § 579 ods. 1 a 2 OZ práva a povinnosti vyplývajúce zo záväzkových právnych vzťahov smrťou dlžníka alebo veriteľa zásadne nezanikajú, ale prechádzajú na ich právnych nástupcov. Len tie práva a povinnosti, ktoré sa viažu výhradne na určitú osobu veriteľa, smrťou veriteľa zanikajú. Väčšina majetkových práv a povinností prechádza okamihom smrti poručiteľa /§ 460 OZ/ na jeho dedičov.

Smrťou dochádza k zániku práva len vtedy, ak to zákon výslovne ustanovuje. Preto právo poručiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia prechádza na jeho dedičov a nezaniká. Je to právo, ktoré sa neviaže výhradne na osobu veriteľa /takým právom je napr. právo na poskytovanie opatrovateľských služieb veriteľovi a pod./.. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia patrí medzi majetkové práva, ktoré prechádzajú na dedičov, k ich zániku nedochádza. Smrťou dochádza k zániku práva len vtedy, ak to zákon výslovne ustanovuje. To však nie je takýto prípad.

Poručiteľ A. H. U. XX. XX. XXXX zanechal pre prípad svojej smrti platný závet, ktorý zákonní dedičia uznali za platný a preto jeho jediným dedičom sa stal A. H., R.. X. X. XXXX.

Zákonní dedičia sa nedovolali relatívnej neplatnosti závetu podľa § 40 a/ OZ a preto závet zostal platný so všetkými právnymi účinkami, ktoré z neho vyplývajú. Tým sa stal jediným dedičom A. H. R.. X. X. XXXX, keďže poručiteľ zanechal platný závet, dedičia zo zákona nie sú ďalej účastníkmi dedičského konania, sú vylúčení z dedenia po poručiteľovi a to s účinnosťou odo dňa poručiteľovej smrti.

Vzhľadom na zhora uvedené dôvody je A. H., R..X.X.XXXX aktívne vecne legitimovaný v spore.

Majetkové právo spočívajúce vo vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 7.050,30 Eur smrťou veriteľa A. H. staršieho nezanklo a prešlo na jediného dediča A. H. R.. X. X. XXXX.

Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný.

Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva.

Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v okamžiku poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky /odpadol/. Okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením.

Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť.

O bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod odpadol, pôjde tiež v prípade poskytnutia plnenia na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr, v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku /obnovy konania, dovolania/, zrušené. Vo všetkých týchto prípadoch môže dôjsť k novému prejednaniu veci a k vydaniu rozhodnutia, ktoré je buď totožné alebo iné, než rozhodnutie pôvodné, ktoré bolo dôvodom pre plnenie a splnenie si hmotnoprávnej povinnosti. Tento právny dôvod trvá aj v prípade zrušenia rozsudku, ktorý ho deklaroval, takže v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení až dovtedy, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku.

V danom prípade Krajský súd v Bratislave rozsudkom 5Co 352/2009-312 zo dňa 14. 12. 2010 zaviazal právneho predchodcu navrhovateľa zaplatiť odporcovi 7.050,73 Eur. Na základe dovolania právneho predchodcu navrhovateľa Najvyšší súd SR uznesením 6Cdo107/2011 rozsudok Krajského súdu v Bratislave 5Co352/09 zo dňa 14. 12. 2010 vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v konaní ďalej pokračoval a z rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 21C122/2004-136 zo dňa 9. 12. 2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co339/2012-475 zo dňa 30. 4. 2014 právoplatným dňa 17. 6. 2013 bolo zistené, že Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd určil, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom sporu patria v polovici do dedičstva po poručiťovi A. H.. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. 6. 2013. Zároveň ním bol odporca X.. N. D. povinný nahradiť právnym nástupcom A. H. U. XX. XX. XXXX trovy konania. Z uvedeného vyplýva, že k získaniu bezdôvodného obohatenia na strane povinného subjektu - odporcu došlo až právoplatnosťou nového rozhodnutia vo veci samej, v ktorom bolo rozhodované o vlastníckom práve k nehnuteľnostiam a trovách konania a až týmto rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 4. 2013 skončilo konanie vo veci samej. Teda k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo až právoplatnosťou rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave 5Co339/2012-475 zo dňa 30. 4. 2013 a nie doručením zrušujúceho rozhodnutia - uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo107/2011 zo dňa 30. 5. 2012. Tieto skutočnosti majú význam pre priznanie úrokov omeškania navrhovateľovi. Omeškanie nastalo až dňom právoplatného skončenia konania 21C1222/2004 vo veci samej, t. j. od 17. 6. 2014. Preto nemožno priznať úroky z omeškania skôr než odo dňa 17. 6. 2013. Doručenie zrušujúceho rozhodnutia súdu teda nie je tým okamihom, ktorým dochádza k získaniu bezdôvodného obohatenia a preto nemôže omeškanie nastať dňom doručenia zrušujúceho rozhodnutia súdu. Preto súd nemohol priznať úroky z omeškania od 27. 10. 2012, pretože odporca sa do omeškania dostal až od 17.6. 2013.

Doručenie zrušujúceho rozhodnutia súdu nie je tým okamihom, ktorým dochádza k získaniu bezdôvodného obohatenia, takýto záver má podstatný význam pre posúdenie omeškania s vrátením plnenia poskytnutého navrhovateľom podľa neskôr zrušeného právoplatného a vykonateľného rozhodnutia /viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 124/2002 a 5MCdo17/2009 zo dňa 23. 11. 2010/.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nar. vlády SR 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože zo strany odporcu nastalo omeškanie s plnením peňažného dlhu, navrhovateľ dôvodne požadoval úroky z omeškania, pričom súd ich výšku určil podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., na ktoré Občiansky zákonník odkazuje.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 17. 6. 2013 bola 0,50 %, t. j. že navrhovateľovi patrí úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, t. j. vo výške 5,5 % ročne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, pretože neúspech mal len v pomerne nepatrnéj časti týkajúcej sa úrokov z omeškania za obdobie od 27. 10. 2012 do 16. 6. 2013 a ich výšky. O výške trov konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 7 O.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.